เที่ยว
เก๋ไก๋สไตล์

ดอยสเตอร์

แม่ฮ่องสอน

รู้จักกันไว้ แล้วไปด้วยกัน

“หลากหลายจึงงดงาม”

การเดินทางทำให้เราพบเจอผู้คนมากมาย หลากเชื้อหลายชาติ ต่างภาษาต่างวัฒนธรรม ซึ่งล้วนมีอัตลักษณ์ของตัวเองที่ไม่ซ้ำใคร ทำให้การเดินทางแต่ละครั้งมีสีสันแปลกใหม่ ตื่นตาตื่นใจไปทุกครั้ง กับการได้ทำความรู้จักกับผู้คนใหม่ ๆ ได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ

แม่ฮ่องสอน ‘เมืองสามหมอก’ ที่ผู้คนมอบสมญานามให้ เมืองแห่งขุนเขา ขอบเขตแดนประเทศไทย มีผู้คนมากมายหลากหลายชาติพันธุ์ได้อาศัยแอบอิงขุนเขาและสายหมอกอย่างสงบสุขอยู่ที่นี่ แม้ธรรมชาติจะงามจับจิตจับตาเพียงใด แต่สิ่งที่ทำให้แม่ฮ่องสอนมีสีสันสดใส และเคลื่อนไหวอย่างมีชีวิตชีวา คือผู้คนกลุ่มชนต่าง ๆ ที่ใช้ชีวิตอยู่ที่นี่

ผู้คนที่หลากหลาย ทำให้แม่ฮ่องสอนงดงามและมีสีสัน

เมื่อมีธรรมชาติงาม ผู้คนมีสีสัน มีชีวิตชีวา เหล่านักเดินทางทั้งหลายจึงดั้นด้นขึ้นมาทำความรู้จักทักทาย

‘เที่ยวเก๋ไก๋ สไตล์ดอยสเตอร์ แม่ฮ่องสอน’ จะพาไปรู้จักผู้คนกลุ่มต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ในดงดอยและขุนเขาเมืองสามหมอกแห่งนี้ ให้ได้เข้าใจในวิถี และสิ่งที่พวกเขาภาคภูมิใจ และเปิดโอกาสให้คนเดินทางและนักท่องเที่ยวเข้าไปเรียนรู้ มีประสบการณ์แบบคนท้องถิ่น ใช่เพียงเพื่อความบันเทิงพักผ่อน แต่รู้จักเข้าอกเข้าใจ อยู่ร่วมอย่างให้เกียรติซึ่งกันและกัน

“รู้จักกันไว้ แล้วไปด้วยกัน”

ดอยสเตอร์ DoiSter
proud to be highlander,
DoiSter wannabe

ภาพวาดโดย ป้ากิมโน๊ตบุ๊ค
FB : PaKim Note Book

เมืองแพม
บ่อไคร้
ผามอน
แม่ละนา
จ่าโบ่
ลุกข้าวหลาม
อ.ปางมะผ้า
ห้วยมะเขือส้ม
อ.เมือง
แม่ฮ่องสอน
บ้านใหม่
สหสัมพันธ์
อ.ปาย
ห้วยแก้วบน
แพมบก
น้ำฮูหายใจ
ห้วยฮี้
ผาบ่อง
ห้วยตองก๊อ
ห้วยกุ้ง
อ.ขุนยวม
ต่อแพ
เมืองปอน
อ.แม่ลาน้อย
ห้วยห้อม
บ้านดง
ละอูบ
ป่าแป๋
อ.แม่สะเรียง
สบเมย
อ.สบเมย

ออกเดินทางสู่แม่ฮ่องสอน
4,088 โค้ง 594 กิโลเมตร ทางรถยนต์
เชียงใหม่-ปาย-แม่ฮ่องสอน-แม่สะเรียง-เชียงใหม่
5 ชั่วโมงโดยรถตู้จากเชียงใหม่ / 14 ชั่วโมง
โดยรถบัสจากกรุงเทพฯ / และ 40 นาที
ทางเครื่องบิน จากเชียงใหม่
ค่อยๆ มานะ เรารออยู่ที่น...ไม่หนีไหน

สอบถามเพิ่มเติม
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
สำนักงานแม่ฮ่องสอน
โทร. 053 612 982 - 3
FB : TAT Maehongson
Thai Localista
โทร. 0892644284, 0863115631
FB : Thai Localista
FB : DoiSter ดอยสเตอร์

ไทใหญ่

ชาวไทใหญ่ หรือ ฉาน นั้น ได้มาอาศัยอยู่ใน จังหวัดแม่ฮ่องสอนมานานกว่า 150 ปีแล้ว ปัจจุบันก็อาศัยอยู่ในทุกอำเภอ ยกเว้นสบเมย

คนไทใหญ่เป็นคนสนุกสนาน จึงมีการละเล่น การแสดง ที่แอบอิงไปกับประเพณีต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการ ฟ้อนนกกิงกะหร่า รำโต ศิลปะการต่อสู้ ก้าลาย ก้าแลว ซึ่งชวนตื่นตาตื่นใจยามได้ชมเป็นอย่างมาก

ชาวไทใหญ่เลื่อมใสศรัทธาในพุทธศาสนามาก ในหนึ่งปี มีงานบุญประเพณีเกือบทุกเดือน ประเพณีที่สำคัญ คือ ประเพณีตานข้าวหย่ากู้ ปอยส่างลอง ปอยเหลินสิบเอ็ด บูชาจองพารา ปอยหมั่งกะป่า หรือประเพณีเขาวงกต เป็นต้น นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดที่จะมาร่วมประเพณี

เรื่องงานฝีมือ ศิลปหัตถกรรม ชาวไทใหญ่ไม่เป็นสองรองใคร ทั้งการปลูกบ้านสร้างเรือน การทำเครื่องประดับตกแต่งอาคารทั้งวัดวาอาราม การแกะสลักไม้ การต้องลายบนแผ่นโลหะ การฉลุลายบนกระดาษ ล้วนละเอียดละออสวยงาม เครื่องบูชาทางศาสนาไม่ว่าจะเป็นจองพารา หรือปราสาทพระพุทธ ตำข่อน หรือตุง ก็มีความวิจิตรบรรจง สมกับที่เป็นของเซ่นไหว้บูชา

เสื้อผ้าอาภรณ์ของชาวไทใหญ่ก็งดงามตามแฟชั่นที่ได้รับอิทธิพลจากเพื่อนบ้านในแต่ละยุคสมัย แต่เอกลักษณ์ของชาวไทใหญ่แม่ฮ่องสอน คือ กุ๊บไต หรือหมวกสาน สวมใส่แล้วใช่เลย คนเมืองสามหมอกแน่แท้เชียว งานหัตถกรรมทั้งหลายเหล่านี้ มาเรียนรู้ได้ที่ชุมชนไทใหญ่ได้เลย

อาหารไทใหญ่ก็ต้องยกนิ้วให้ทั้งคาวหวาน และของว่าง ไม่ว่าจะเป็นน้ำพริกถั่วเน่า ข้าวส้ม ข้าวกั๊นจิ๊น แกงอุ๊บ ข่างปอง ถั่วพู่ซิง ขนมส่วย ทะมิน อาละหว่า และอีกมากมาย สาธยายไม่หมดน้ำลายหยดติ๋งๆ

สนใจท่องเที่ยวเรียนรู้วิถีชีวิตชาวไทใหญ่ ขอเชิญที่ชุมชนเมืองปอน ต่อแพ ผาบ่อง และแพมบก จ้า

การทำถั่วเน่า ความอุมามิแบบไทใหญ่

ปกาเกอะญอ

ชาวกะเหรี่ยง เป็นกลุ่มชนที่มีวิถีชีวิตเรียบง่าย แบ่งออกเป็นหลายกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็น ปกาเกอะญอ โปว์ กะยา (กะเหรี่ยงแดง) กะยัน (กะเหรี่ยงคอยาว) สำหรับในแม่ฮ่องสอนนั้น กลุ่มชาวปกาเกอะญอมีมากที่สุด อาศัยใช้ชีวิตกระจายตัวอยู่ในทุกอำเภอของเมืองสามหมอก

ผ้าทอกะเหรี่ยง เป็นงานฝีมือที่มีชื่อเสียงของชาวปกาเกอะญอ ผู้หญิงทุกคนจะต้องทอเป็น เพื่ออนาคตจะต้องเป็นคนถักทอเสื้อผ้าให้คนในครอบครัวไว้ใช้สวมใส่

การแต่งกายของเด็กสาว จะแต่งชุดยาวสีขาว จนเมื่อแต่งงานจึงจะเปลี่ยนไปสวมชุดดำ หรือชุดสีเข้ม สวมผ้าถุง มีการถักทอปักลวดลายต่าง ๆ ซึ่งมีความหมายมากมาย ส่วนผู้ชายนั้น จะสวมเสื้อสีแดง ตั้งแต่เป็นเด็กไปจนถึงแก่เฒ่าไม่มีเปลี่ยนแปลง

งานไร่งานสวนต้องใช้มีดพร้า ก็ตีมีดไว้ใช้เอง เวลาตีมีดคู่ผัวเมียก็จะต้องช่วยกันทำงานสอดประสานกัน ตีเสร็จแล้วยังมีการร่ายรำดาบ เพื่อนำเสนออีกมุมงดงามแต่แข็งแรงของชายหนุ่ม

คนปกาเกอะญอได้ขึ้นชื่อว่า
เป็นกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ร่วมกับป่า
พึ่งพาอาศัยกันได้อย่างผสมกลมกลืน

เรื่องที่โดดเด่นเรื่องหนึ่งก็คือ การทำ "ไร่หมุนเวียน" ซึ่งเป็นวิถีการผลิตที่เป็นภูมิปัญญาการใช้พื้นที่ป่าเพื่อผลิตอาหารอินทรีย์ได้อย่างน่าทึ่ง สนใจว่าเป็นอย่างไร อยากให้มาลองเห็นด้วยตา ให้ชาวบ้านได้พาเที่ยวและเล่าให้ฟัง เก็บพืชผักที่ได้จากไร่แบบสด ๆ มาทำอาหารอร่อย ๆ กินด้วยกัน เป็นประสบการณ์ที่น่าจดจำมากทีเดียว

ยังมีเรื่องราวที่น่าสนใจมากมายให้มาเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตชาวปกาเกอะญอ ชุมชนที่ทำท่องเที่ยวในแม่ฮ่องสอน และมีความพร้อมในการต้อนรับแล้วก็คือ บ้านห้วยตองก๊อ
บ้านเมืองแพม บ้านห้วยแก้วบน
บ้านน้ำฮูหายใจ บ้านห้วยฮี้
บ้านห้วยกุ้ง บ้านเมืองแพม
บ้านห้วยห้อม และบ้านสบเมย

ลาหู่แชเล้

ลาหู่แชแล เป็นชนอีกกลุ่มหนึ่งในกลุ่มตระกูลลาหู่ บางครั้งเรียกตัวเองว่าลาหู่ดำตามสีเสื้อผ้าหลักที่สวมใส่

คนลาหู่แชแล ทำการเกษตรเพื่อเลี้ยงชีพ ปลูกข้าวไร่หมุนเวียน ปลูกพืชผักต่างๆ ไว้กินไว้ขายแลกเปลี่ยนกับชุมชนใกล้เคียง เลี้ยงหมูไว้ใช้ในพิธีกรรม และเป็นอาหาร

คนลาหู่แชแล นับถือจิตวิญญาณ และผีบรรพบุรุษ มีประเพณีการทำบุญเล็กบุญใหญ่ เลี้ยงผีบ้าน ผีบรรพบุรุษ ปีใหม่ลาหู่ ฯลฯ ในพิธีต่างๆ จะมีการเต้นจะคึ เพื่อสร้างขวัญกำลังใจอยู่ในพิธีเสมอ

มีความเชื่อว่าคนลาหู่
ถือกำเนิดมาจากน้ำเต้า
ในเครื่องดนตรีของคนลาหู่ อย่างแคน
จึงมีน้ำเต้าเป็นองค์ประกอบหลัก
แคนลาหู่ มีหลายขนาด หลายเสียง
และใช้ในวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน

งานหัตถกรรม ไม่ว่าจะเป็นการเย็บผ้า
ด้วยมือ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ รวมถึง
งานจักสาน เป็นกิจกรรมที่นักท่อง
เที่ยวสามารถมาเรียนรู้ได้

อาหารลาหู่สดจากสวนจาก
ไร่ รสชาติเข้มข้น โดยเฉพาะ
น้ำพริกลาหู่อันจี๊ดจ๊าด หรือ
"อาพิตี่" ห้ามพลาดเด็ดขาด

สนใจเรียนรู้วิถีชีวิตชาว
ลาหู่แชแลเมืองสามหมอก
ได้ที่บ้านจ่าโบ่ ลุกข้าวหลาม
บ่อไคร้ ฯลฯ

ลาหู่แดง

ลาหู่แดง หรือ ลาหู่ญี เป็นอีกหนึ่งกลุ่มชาวลาหู่ที่อาศัยอยู่ที่แม่ฮ่องสอน ในเขตอำเภอปายและปางมะผ้า คนลาหู่แดงนับถือพระเจ้าสูงสุดที่เรียกว่า "อื๋อซา" เชื่อว่าเป็นผู้ให้กำเนิดโลกและความดีทั้งปวง การบูชาสวดอ้อนวอนอื๋อซา ถือเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะบันดาลให้ทุกคนสมบูรณ์พูนสุข ข้าวปลาอาหารอุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังนับถือผีบรรพบุรุษ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ และจิตวิญญาณต่าง ๆ มีหอแหย่ (วัด) เป็นที่ประกอบพิธีกรรมทางความเชื่อต่าง ๆ ของคนในชุมชนลาหู่

งานประเพณีที่สำคัญของชาวลาหู่แดง คือ ปีใหม่ หรือ "เขาะจาเว" เป็นการขอบคุณพระเจ้าที่บันดาลความอุดมสมบูรณ์มาให้ มีการเต้นรำ หรือ ปอยเตเว ตลอดช่วงที่มีการเฉลิมฉลอง

คนลาหู่แดงทำไร่ทำสวน เลี้ยงสัตว์ เพื่อยังชีพ เครื่องไม้เครื่องมือมีดพร้าจากโลหะก็ตีก็ลับกันเอาเอง อาหารการกินก็เรียบง่ายมากจากสวนจากไร่ที่ปลูก แต่ก็เข้มข้นจัดจ้านสไตล์ลาหู่ -- ขึ้นชื่อว่าลาหู่แดง เพราะสีสันบนเสื้อผ้าเน้นสีแดงบนพื้นทีเข้ม การเย็บและปักผ้าคือทักษะของพวกเขา เครื่องรางในการเซ่นไหว้ปกป้องต่าง ๆ ชายหนุ่มก็สานเอาจากไม้ไผ่ -- งานฝีมือเหล่านี้ พวกเขาพร้อมให้นักท่องเที่ยวมาเรียนรู้ สนใจเชิญที่บ้านผามอน

เลอเวือะ

คนเลอเวือะ หรือ ละว้า เชื่อว่าอดีตเคยอาศัยอยู่ที่ "ระมิงค์นคร" ภายใต้การปกครองของขุนหลวงวิลังคะ ก่อนที่จะมาเป็นเมืองเชียงใหม่ ภายหลังอพยพมาอยู่ตามป่าตามเขาในละแวกอำเภอแม่สะเรียง อำเภอแม่ลาน้อย ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ดั้งเดิมคนเลอเวือะนับถือผี มีลักษณะการตั้งถิ่นฐานเริ่มจากลาน "เสาสะกาง" (ใจบ้าน) เพื่อประกอบพิธีกรรมเป็นศูนย์กลาง ล้อมรอบด้วยเรือนพักอาศัยตามลำดับความสำคัญของสถานะหน้าที่ในชุมชน -- พิธีเลี้ยงผีหมู่บ้าน หรือที่เรียกว่าโนกตะเฆอ-อิญ ถือเป็นพิธีแห่งการเฉลิมฉลอง และต้อนรับปีใหม่ของคนเลอเวือะ

คนเลอเวือะทำไร่ข้าว ทำนาขั้นบันได หลายแปลงสวยจนแทบจะอยากหยุดหายใจ เป็นที่ขึ้นชื่อลือชา บางบ้านเป็นสมาชิกโครงการหลวง ก็มีการปลูกพืชผักเมืองหนาวหลากหลายชนิด เป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นแหล่งอาหารให้คนในชุมชนและที่อื่นๆ

เลอเวือะบ้านละอูบมีชื่อเสียงเรื่องการทำเครื่องเงิน ไปเลือกซื้อหรือเรียนรู้ขั้นตอนการผลิตได้อย่างลึกซึ้ง หรือจะทำเครื่องประดับด้วยฝีมือของตัวเราเอง ก็ช่างเก๋ไม่หยอก

เรื่องราวเบื้องหลังความงามของเสื้อผ้าชาวเลอเวือะก็น่าสนใจ สีสัน ลวดลาย หรือการเตรียมผ้าไว้ในวันสุดท้ายของชีวิต ฯลฯ

การปั่นฝ้าย การย้อมสีธรรมชาติ การถักทอ การปักการเย็บเสื้อผ้า โดยการสอนของชาวเลอเวือะแท้ๆ เป็นประสบการณ์ที่ไม่ควรจะพลาดเลยทีเดียว ที่บ้านป่าแป๋ (แม่สะเรียง) และที่บ้านดง เราพร้อมที่จะแลกเปลี่ยนกับนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนชุมชน

มัง

มัง หมายถึง อิสระชน เดิมอาศัยอยู่ในประเทศจีน ต่อมาได้อพยพลงมาในเขตอินโดจีน และตอนเหนือของประเทศไทย รวมถึงแม่ฮ่องสอน ด้วยเหตุปัจจัยต่าง ๆ

ในอดีตชีวิตยากลำบาก อยู่แต่ในป่าในเขา จึงต้องตรากตรำทำงานหนักในไร่ แต่ด้วยความเป็นคนขยันขันแข็งหนักเอาเบาสู้ และชอบการทำมาค้าขาย ชาวม้งจึงหันมานิยมปลูกพืชผักเมืองหนาว พืชเศรษฐกิจ และจำหน่ายเอง เศรษฐกิจดีแค่ไหน เขาว่าให้สังเกตที่เครื่องเงินที่ชาวม้งสวมใส่ในวันสำคัญต่าง ๆ เช่นปีใหม่ม้ง ซึ่งหนุ่มสาวจะแต่งตัวอย่างสวยงามมาร่วมงานเฉลิมฉลอง และเล่นลูกช่วงรับปีใหม่กัน

ชุดม้งที่ปักลาย และประดับประดาด้วยเครื่องเงินอย่างงดงาม

การละเล่นโยนลูกช่วงของคนหนุ่มสาวในช่วงงานปีใหม่ม้ง

ผ้าปักม้ง นับเป็นสุดยอดงานฝีมือของสตรีชาวม้ง และเป็นที่นิยมของคนทั่วไป นำไปประยุกต์สวมใส่ในชีวิตประจำวัน

สนใจเรียนรู้วิถีชีวิตชาวม้งแม่ฮ่องสอน บ้านห้วยมะเขือส้ม ยินดีต้อนรับ

ลีซู

ลีซู หมายถึง ผู้ใฝ่รู้แห่งชีวิต ต้นกำเนิดของลีซูอยู่ที่ต้นน้ำสาละวิน และแม่น้ำโขง ทางตอนเหนือของธิเบต และทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนาน ชาวลีซูส่วนใหญ่นับถือผีบรรพบุรุษและบูชาเทพเจ้า

ชาวลีซูเป็นคนที่มีความขยัน สามารถทำไร่ตามไหล่เขาที่มีความสูงชัน ผู้ชายลีซูมีความสามารถในการใช้หน้าไม้ล่าสัตว์เป็นอย่างดี ส่วนผู้หญิงก็มีฝีไม้ลายมือในการเย็บผ้า เอกลักษณ์ของผ้าลีซูก็คือการเย็บต่อชิ้นผ้าหลากสีได้อย่างละเอียดและสวยงามมาก

ชาวลีซูมีการเต้นรำที่สนุกสนานและสวยงาม หรือที่เรียกว่า “กัวเฉ” ทั้งนี้เพื่อเฉลิมฉลองในงานพิธีกรรมและในงานรื่นเริงต่างๆ อาทิ งานปีใหม่ งานแต่งงาน เป็นต้น

สนใจเรียนรู้วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม เชิญที่ "บ้านใหม่สหสัมพันธ์" อ.ปาย เลยจ้า

จีนยูนนาน

"ยูนนาน" หรือ "หยุนหนาน" เป็นคำในภาษาจีนที่มีความหมายว่า "ทางใต้ของเมฆหมอก" โดยทั่วไปเราจะเรียกชาวจีนซึ่งเดินทางมาจากมณฑลยูนนานที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศจีนว่า "ชาวจีนยูนนาน"

ส่วนชาวจีนในแม่ฮ่องสอนนั้นสืบเชื้อสายมาจากครอบครัวของอดีต "กองกำลังทหารจีนคณะชาติ" ซึ่งเคยเข้ามาตั้งฐานที่มั่นอยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทย

ชาวจีนขยันขันแข็ง ชอบทำมาค้าขาย เอกลักษณ์ที่โดดเด่นของพวกเขา คือ อาหารจีนยูนนาน และที่มีชื่อเสียงโด่งดังจนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนแม่ฮ่องสอนจะพลาดไม่ได้เลยก็คือ ขาหมูยูนนาน กินกับหมั่นโถวร้อน ๆ จิบชาจีนหอม ๆ ที่เติบโตอยู่ในขุนเขาเหมืองสามหมอก ก็เป็นอะไรที่เข้ากันที่สุด

สนใจเรียนรู้วัฒนธรรมการกินการอยู่แบบชาวจีนยูนนาน เชิญแวะเที่ยวแวะชิมที่บ้านสันติชล และบ้านรักไทย ได้เลย

นอกจากนี้แม่ฮ่องสอน
ยังมีกลุ่มผู้คนอีกหลากกลุ่ม
หลายชาติพันธุ์วรรณา
ที่อยู่อาศัยร่วมกันอย่าง
ผสมกลมกลืน และสงบสุข
ไม่ว่าจะเป็น ชาวกะเหรี่ยงโปว์
ที่อาศัยอยู่มากในเขตอำเภอ
สบเมย ชาวกะยัน ผู้สวมห่วง
คออันสวยงาม ชาวกะยา
หรือกะเหรี่ยงแดง รวมไปถึง
พี่น้องชาวปะโอ หรือตองสู
ที่เคร่งขรึมในชุดสีเข้ม
และผ้าโพกหัวอันงามสง่า
และกลุ่มอื่น ๆ อีกมากมาย
ที่โลกาภิวัฒน์และเหตุปัจจัย
ต่าง ๆ ทำให้เราได้มารู้จัก
ทักทายกันในเมืองสามหมอก
แห่งนี้

"รู้จักกันไว้ แล้วไปด้วยกัน"

LOCAL EXPERIENCES

รสนิยมดี ท่องเที่ยววิถีชุมชน

เที่ยวเก๋ไก๋ สไตล์ลึกซึ้ง อย่างชาวดอยสเตอร์

ต้อง

LEARN เรียนรู้

เปิดตา เปิดใจ เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่ได้ประสบพบเจอ ฟังอย่างตั้งใจ ใส่ใจ ถามไถ่ในรายละเอียด ละเมียดในทุกขั้นตอน

DO ลงมือทำ

รู้ลึก รู้จริง จำได้ติดมือติดใจ ไม่ลืมไม่เลือน ต้องลงมือทำเอง ยากจริง สนุกจริง ไม่ใช้สแตนอิน

FEEL ดื่มด่ำในความรู้สึก

อบอุ่น สดชื่น ตื่นเต้น สนุกสนาน รื่นเริง เพียงจับมือ แต่รู้สึกไปถึงหัวใจ

SHARE แลกเปลี่ยนและแบ่งปัน

This's called silver.

....silver

แลกเปลี่ยน เรียนรู้ความต่าง ระหว่างวัฒนธรรม แบ่งปันประสบการณ์ เจ้าบ้านและผู้มาเยือน บอกต่อ ส่งต่อ แชร์ ความดีความงดงาม ของวิถีผู้คนและชุมชน

RESPECT เคารพ ให้เกียรติ

แตกต่างกันเพียงสำเนียงภาษา และสิ่งฉาบทาภายนอก แท้จริงแล้ว เราล้วนเสมอเหมือนเพื่อนมนุษย์ เคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่าง ให้เกียรติกันเสมือนญาติมิตรสหาย

postcard

รู้จักกันไว้ แล้วไปด้วยกัน
ดอยสเตอร์ แม่ฮ่องสอน

postcard

รู้จักกันไว้ แล้วไปด้วยกัน
ดอยสเตอร์ แม่ฮ่องสอน

